

РЕШЕНИЕ

№ 2178

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 16.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6621** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на [чл. 145 и следващите от АПК](#) във връзка с [чл. 186, ал. 4 от ЗДДС](#).

Образувано е по повод жалба от [фирма] с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.В, ет.1, ап. 28, представлявано от В. И. С.–управител, чрез адв. Ч. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №ФК-247-0380058 от 20.05.2020г. на началник отдел "Оперативни дейности"- П. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка "Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от един ден" по отношение на търговски обект-магазин за домашни потреби,находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от [фирма].

В жалбата се навеждат се доводи за незаконосъобразност на административния акт и се иска неговата отмяна от съда. Твърденията са, че обжалваният акт е незаконосъобразен, защото е издаден в нарушение на материалноправните разпоредби, т.к. при констатирани нарушения от такъв характер, както в конкретния случай, административния орган следва да извърши преценка действително ли следва да бъде наложена подобна принудителна административна мярка и какво би се постигнало с нея, поради това, че в случая липсвали каквито и да са негативни последици за фиска и че дружеството жалбоподател не е извършвало никакви нарушения до сега,а е допусната техническа грешка.Като друго основание за отмяна

на обжалваната заповед сочат и обстоятелството, че към момента на издаването и липсвало издадено наказателно постановление и в този случай не биха моли да се възползват от възможността предвидена в чл.187, ал.4 за преустановяване на забраната, за което изрично се сочело в заповедта т.к. длъжностни лица бездействали по повод съставеният АУАН.В жалбата също е посочено,че е нарушен принципът за съразмерност заложен в чл.6 ал.1 от АПК.Искането до съдът е административният акт да бъде отменен изцяло.Претендират се разноси от адв.М.Ч. съгласно списък.

Ответникът-чрез процесуален представител юрк.Н. по пълномощие моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и съответно да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна обжалваната заповед.Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София-град след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на актовете съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#), намира следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес в преклузивния 14-дневен срок, което налага извод за нейната допустимост. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

На 29.04.2020г. е била извършена оперативна проверка от служители на ГД“ФК“ в ЦУ на НАП отдел“Оперативни дейности“ П. на търговски обект - магазин за домашни потреби, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от [фирма] с[ЕИК].При проверката била извършена контролна покупка от В. К. служител на НАП на: 1.чифт маратонки,1.комплект цветни флумастери и една обикновена торбичка на обща стойност 19,90 лв. бил е издаден фискален бон с №0014866/29-04-2020г. в 11:07ч. от работещото в обекта ФУ марка FP05-DV с ИН на ФУЕЕ059124 и ИН на ФП 01125725 от Т. А.-продавач консултант.В касовият бон е било отразено-„домашни потреби“. При проверката се констатирало, че издаденият фискален бон № 0014866 от 29.04.2020г. от регистрираното в обекта ФУ,не съдържа задължителните реквизити по чл. 26, ал. 1, т. 7 и ал. 5 от Наредба № Н-18/13.12.2006г.При проверката органите по приходите съставили протокол за извършена проверка сер. АА № 0380058 от 29.04.2020г./л.17-19/.

Така установеното административният орган е квалифицирал като нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите, за което на основание [чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС и чл.187, ал.1 същия закон](#), на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка – "Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от един ден" по отношение на търговски обект- магазин за домашни потреби , находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от [фирма] с ЕИК:[ЕИК].

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Предмет на обжалване е заповед ФК-247-0380058 от 20.05.2020г. на началник отдел "Оперативни дейности"- П. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП

по отношение на търговски обект- търговски обект - магазин за домашни потреби , находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател, на основание [чл. 187, ал. 1 от ЗДДС](#).

Нарушението е квалифицирано като такова по [чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006](#) година на Министъра на финансите. Както се посочва в мотивите на обжалваната заповед, въз основа на административно-наказателната преписка са приети за установени посочените факти, доказани от съставения при проверката протокол за извършена проверка.

При така установените факти, административният орган приема от правна страна, че предвид разпоредбите на [чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС](#) освен административната санкция по [чл. 185, ал. 1 от ЗДДС](#) следва да бъде кумулативно наложена и принудителна административна мярка по [чл. 186, ал. 1 от ЗДДС](#). По отношение на срока на принудителната административна мярка, органът посочва, че с оглед защита на обществените интереси – спазване на фискалната дисциплина и реда за отчитане на фискалните устройства, в което се изразява интересът на държавния бюджет за законосъобразното регистриране и отчитане на продажбите чрез фискално устройство в проверения търговски обект, респективно за правилното определяне на регистрираните от задълженото лице доходи и размера на неговите публични задължения, както и в изпълнение на целите на закона и относно превъзпитаване на нарушителя към спазване на установения правов ред, посочен в материалните данъчни закони, мярката следва да се наложи за минимален срок, а именно за такъв от един ден. Според мотивите, определянето на срока за запечатване на обекта е съобразен с целената превенция за преустановяване на законосъобразните практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Срокът е мотивиран и с това, че е съобразен в случая принципа на съразмерност, според който административният орган упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

След задължителната проверка по [чл. 168 от АПК](#), съдът приема следното:

Като индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21, ал. 1 от АПК](#), заповедта следва да отговаря на изискванията за законосъобразност по кодекса - да е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и процедура, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган и в предвидената форма с оглед нормата на [чл. 186, ал. 3 от ЗДДС](#). Не се твърдят и не се установяват съществени нарушения на административно производствените правила при издаване на акта. Правното основание за налагане на обжалваната принудителна административна мярка е [чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС](#), съгласно който запечатване на обект за срок до един месец се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Фактическото основание е установеното обстоятелство, че на 29.04.2020 г. в обект- магазин за домашни потреби, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател се установило, че дружеството не е осигурило фискалните касови бележки, издавани от монтирано и въведено в

експлоатация фискално устройство устройство марка FP05 - DV с ИН на ФУ ЕЕ059124 и ИН на ФП 01125725, да съдържат задължителните реквизити съгласно [чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.](#) за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на МФ.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на ЗПУПС или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на ЗПУ.

Производството е образувано за нарушение на ЗДДС свързано с регистриране и отчитане на продажбите и за този вид нарушения, разпоредбата на [чл. 185, ал. 1 ЗДДС](#) предвижда налагането на глоба или имуществена санкция.

Отделно, разпоредбата на [чл. 186 ЗДДС](#) предвижда и налагането на принудителна административна мярка – "запечатване на обект за срок до 30 дни", като в конкретния случай нейното основание е по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" – неизпълнение на задължението за спазване реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за продажба. В случая издадената касова бележка не съдържа задължителните реквизити посочени в чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ.

От събраните по делото доказателства се установи, че с протокол за извършена проверка №0380058 от 29.04.2020г. е установено извършено от търговеца нарушение на [чл. 26, ал. 1, т. 7 и ал. 5 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.](#) на Министъра на финансите, а именно издаденият фискален касов бон от фискално устройство за извършена от него продажба, не съдържа задължителни реквизити, обстоятелство, което безспорно се установява и е видно и от приложеното копие на издадения фискален бон от извършената контролна покупка от страна на органите по приходите /л.21/.

Съгласно [чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС](#) принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба издаден по установения ред за доставка/продажба. Следователно, условието, което поставя цитираната правна норма, послужила като основание за налагане на процесната принудителна административна мярка, е търговецът да е допуснал нарушение на установения законов ред или начин за документиране на извършена продажба, което представлява административно нарушение на [чл. 185 ЗДДС](#) във връзка с [чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.](#) на МФ. В случая са налице всички предпоставки, визирани в нормата на [чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС](#). Административният орган налага принудителната административна мярка по [чл. 186 ЗДДС](#), като действа при условията на обвързана

компетентност и е независим от хода на административно наказателното производство. Принудителната административна мярка има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, не съставлява административно наказание и няма санкционен характер.

Съдът при преценката законосъобразността на процесната заповед взе предвид и приложените по делото доказателства – дневен отчет, касов бон, опис на паричните средства към момента на започване на проверката. С оглед съставените за констатираното нарушение протокол за извършена проверка, акт за установяване на административно нарушение, които като официални документи се ползват с материална доказателствена сила относно изложените в тях факти, както и предвид липсата на ангажирани доказателства в обратната насока съдът намира, че правилно административният орган е приел, че са налице предпоставките за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект.

По възраженията на жалбоподателя съдът прецени следното: съгласно [чл. 118, ал. 4, т. 4 от ЗДДС](#) министърът на финансите издава наредба, с която се определят издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат. В приложение на тази разпоредба е издадена Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно [чл. 26, ал. 1, т. 7 от същата наредба](#) фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образца съгласно приложение №1 и да съдържа задължително следните реквизити: наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги. По настоящото дело се установява, че жалбоподателят е издал фискален бон по контролната покупка, извършена от органите по приходите, в който бон не се съдържали наименование, количество и стойност по видове на закупените стоки, а имало посочена само обща стойност 19.00 лева. Липсващата информация в процесния фискален бон е част от задължителното му съдържание по закон. Ето защо, с издаването на фискалния бон без задължителните реквизити в съдържанието му е осъществен съставът на нарушението по чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредбата, които разпоредби регламентират какви задължителни реквизити следва да съдържа фискалният бон.

Неоснователно се явява и твърдението, че в случая заповедта се явява незаконосъобразна и поради факта, че към момента на издаване на същата не било приключило и образуваното административно наказателното производство и липсвало издадено НП поради бездействие на данъчната администрация, поради което дружеството не би могло да се възползва от предвидената в чл. 187, ал. 4 възможност за прекратяване на въведената с обжалваната заповед забрана. Настоящият състав следва да посочи, че прилагането на ПАМ от рода на процесната е независимо от това налице ли е или не образувано административно наказателно производство и неговия изход. В случая се касае за една възможност и с посочването на разпоредбата на чл. 187, ал. 4 от ЗДДС е указано на дружеството, че при наличие на наложена санкция по образуваното административно наказателно

производство, същото може да се възползва от предвидената в тази разпоредба възможност за прекратяване на въведената забрана.

Административният орган налага принудителната административна мярка по [чл. 186 ЗДДС](#), като действа при условията на обвързана компетентност и е независим от хода на административно наказателното производство. Безспорно в конкретния случай е налице извършено нарушение от страна на дружеството жалбоподател и независимо от регистрирането на продажбите и липса на негативен резултат за фиска, при наличие на подобно нарушение с оглед цитираната разпоредба на чл. 186 от ЗДДС принудителната административна мярка се прилага във всички случаи и не подлежи на обсъждане, така както се излагат доводи в тази насока в жалбата. В случая всички тези факти са отчетени при определяне на срока, за който се налага ПАМ, при което при спазване на принципа за съразмерност, с оглед степента и тежестта на извършеното нарушение, наложената от страна на административния орган ПАМ е за възможно минимален срок от един ден.

Наложена ПАМ е с оглед целта на закона за предотвратяването и преустановяването на административни нарушения, както и за предотвратяване на вредните последици от тях по арг. от [чл. 22 ЗАНН](#). Разпоредбата на [чл. 186 ЗДДС](#) урежда хипотезите, при които се налага ПАМ, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, сред които е и неиздаването на съответен документ за продажба по [чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС](#). Принудителната мярка "запечатване на обект" е с превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването ѝ дружеството продължава и не преустановило дейността си, т. е. съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ съответстващ на закона. Както се посочи по-горе, срокът на принудителната административна мярка се определя по целесъобразност от органа, като в настоящия случай преценката по целесъобразност е упражнена в рамките на закона - за минималния срок от 1 ден, като е съобразено с характера на дейността на търговския обект. В оспорения акт ясно е посочена и целта надлежното и законово деклариране на движението на стоки и реализирани обороти. С издаването на касов бон, в който липсват сочените реквизити на практика се препятства възможността за проследяване движението на стоки в обекта на търговеца, поради което издадената ПАМ не противоречи на целта на закона. Изложените в заповедта мотиви, отговарят на изискването на [чл. 186, ал. 3 ЗДДС](#) за мотивиране на акта и са достатъчни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по [чл. 146 АПК](#), включително за съответствието на заповедта с целта на закона.

При преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона съдът намира, че предвид характера им и установените при проверката обстоятелства, мярката с тази си продължителност е наложена при спазване на [чл. 6 от АПК](#). Съобразно така установеното съдът преценява наложената принудителна мярка за срок от 1 дни за пропорционална и съответстващи на преследваните

от закона цели, като срокът е определен в съответствие с разпоредбите на [чл. 6 от АПК](#). Възможното причиняване на имуществени вреди на дружеството-жалбоподател не съставлява пречка за налагането на ПАМ, доколкото такива вреди биха били изцяло в резултат на собственото му противоправно поведение.

Предвид изложеното съдът намира, че наложената ПАМ е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила, постановена е в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което не са налице отменителни основания по смисъла на [чл. 146 АПК](#), и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед този изход на делото, в полза на дружеството жалбоподател не следва да бъдат присъждани разноски, каквито се претендират с жалбата.

От ответника по делото се претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение. Производството не се развива по реда на ДОПК, а по реда на АПК, съгласно изричната разпоредба на чл.186, ал.4 от ЗДДС, поради което следва да се присъдят такива на основание чл.143, ал.1 от АПК. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Предвид изложеното и на основание [чл. 172 от АПК](#), Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. В, ет.1, ап. 28, представлявано от В. И. С.–управител, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №ФК-247-0380058 от 20.05.2020г. на началник отдел "Оперативни дейности"-П. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка "Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от един ден по отношение на търговски обект-магазин за домашни потреби,находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. В, ет.1, ап. 28, представлявано от В. И. С.–управител да заплати на "Оперативни дейности"- П. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ – С. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: